

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบมโนภาพแห่งตนและการยอมรับเลี้ยงดูตามการรับรู้ของนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไป

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2537 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 180 คน สุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) จำแนกเป็นนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว 90 คน และนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไป 90 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย (1) แบบสอบถามมโนภาพแห่งตน ซึ่งปรับปรุงมาจากแบบสอบถามของจอร์จตัน เปรมัชเชียร (2) แบบสอบถามเกี่ยวกับการยอมรับเลี้ยงดู ซึ่งปรับปรุงมาจากแบบสอบถามของถิ่น แพเพชร และ (3) คู่มือการคัดเลือกนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไป ซึ่งปรับปรุงมาจากสันติ รัตตัญญู วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบไค-สแควร์ (Chi-Square Test) การทดสอบค่าซี (Z-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffe' Method)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไป มีมโนภาพแห่งตนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านพฤติกรรม ด้านสภาพทางสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียน ด้านลักษณะความวิตกกังวล ด้านความเป็นคนน่านิยมและด้านรวม ส่วนมโนภาพแห่งตนด้านรูปร่างลักษณะและคุณลักษณะ และด้านความสุขและความพอใจไม่แตกต่างกัน
2. การรับรู้การยอมรับเลี้ยงดูไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน
3. นักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไปรับรู้การยอมรับเลี้ยงดูในแต่ละแบบไม่แตกต่างกัน
4. นักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวที่รับรู้แบบการให้การยอมรับเลี้ยงดูต่างกัน มีมโนภาพแห่งตนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านพฤติกรรม ด้านความสุขและความพอใจและด้านรวม ส่วนด้านสภาพทางสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียน ด้านรูปร่างลักษณะและคุณลักษณะ ด้านลักษณะความวิตกกังวลและด้านความเป็นคนน่านิยมไม่แตกต่างกัน

5. นักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไปที่รับรู้แบบการให้การอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีมีรูปภาพแห่งตนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านพฤติกรรม ด้านสภาพทางสติปัญญา และสถานภาพในโรงเรียน ด้านลักษณะความวิตกกังวล ด้านความเป็นคนน่านิยมและด้านรวม ส่วนด้านรูปร่างลักษณะและคุณลักษณะ และด้านความสุขและความพอใจไม่แตกต่างกัน

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบว่า การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อมีรูปภาพแห่งตนและส่งผลต่อเนื่องไปยังการมีพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ข้อมูลเหล่านี้ น่าจะมีความสำคัญในการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนได้ โดยจะต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคคลใกล้ชิด เช่น บิดามารดาหรือผู้ปกครองครูอาจารย์ เป็นต้น โดยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

5.2.1.1 บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ในสถาบันครอบครัวเป็นส่วนที่ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษ เพราะครอบครัวมีโอกาที่จะสร้างเด็กให้มีนิสัยที่ดี หรือไม่ดีได้ง่ายกว่าแหล่งอื่น ซึ่งมีข้อเสนอแนะในการวางตัวของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ดังนี้

- (1) ต้องพยายามเข้าใจเด็ก พยายามปลูกฝังความรักและความเป็นเพื่อนที่ดีให้เกิดขึ้นให้ได้
- (2) ต้องเป็นผู้ที่เผชิญกับความจริงอย่างกล้าหาญ และมีความซื่อสัตย์เป็นทางนชีวิต
- (3) ต้องพยายามให้ความปลอดภัยแก่เด็กในทุก ๆ ด้าน
- (4) ต้องเป็นผู้ที่มีจุดหมายปลายทางที่ดีงามในชีวิตและพยายามชักชวนให้เด็กร่วมเดินทางไปสู่จุดหมายปลายทางนั้นด้วย
- (5) ต้องพยายามสอนและอบรมและตระหนักว่า "งานคือเงิน เงินคืองาน บันดาลสุข"
- (6) ต้องเป็นผู้ที่มีอารมณ์รื่นเริงอยู่เสมอ
- (7) ต้องไม่ทะเลาะกันต่อหน้าเด็ก พยายามอดกลั้นความโกรธความไม่พอใจเอาไว้
- (8) ต้องเป็นผู้ที่มีอุดมคติสูง เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ

(9) ต้องมีความยุติธรรม มีเหตุผล อาจจะต้องลงโทษเด็กเมื่อเห็นสมควร

(10) ต้องเป็นผู้ที่สนองความต้องการให้แก่เด็กในทางที่ถูกที่ควร

5.2.1.2 โรงเรียน เป็นอีกสถาบันหนึ่งที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าสถาบันครอบครัวในการที่จะต้องรับผิดชอบต่อนาคตของชาติ ซึ่งครูสามารถช่วยได้ ดังนี้

(1) พยายามหาวิธีการให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนตามความสามารถ

(2) ปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างยุติธรรม เป็นมิตรที่ดีและมีความเห็นอกเห็นใจศิษย์

(3) ควบคุมดูแลนักเรียนให้ทั่วถึง

(4) ให้นักเรียนได้มีโอกาสนำเสนอและฝึกสอนตามสมควร

(5) เอาใจใส่และมีความสัมพันธ์ ตลอดจนสามารถติดต่อกับผู้ปกครองได้เป็นอย่างดี

(6) พยายามจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการของนักเรียน

(7) ยอมรับความแตกต่างระหว่างนักเรียนแต่ละคน

(8) จัดให้มีครูอาจารย์ฝ่ายแนะแนว เพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาต่าง ๆ

นั่นคือ การสร้างบรรยากาศภายในครอบครัวและโรงเรียนให้เป็นแบบประชาธิปไตย และในการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวนั้นควรมีขั้นตอน และวิธีการช่วยเหลือและแก้ไขอย่างต่อเนื่อง เช่น จัดกิจกรรมสร้างเสริมศักยภาพและความสามารถของนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม ซึ่งอาจจะเป็นการจัดให้มีการแสดงบทบาทสมมติ กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ การนำพฤติกรรมตัวแบบที่มีพฤติกรรมทางบวกให้นักเรียนได้ศึกษา เพื่อให้นักเรียนได้ค้นพบตัวเอง และมีมีบทบาทแห่งตนในทางที่ดี

5.2.1.3 สถาบันและหน่วยงานอื่น ๆ ของสังคมที่เกี่ยวข้องกับเด็ก มีความสำคัญในการที่จะช่วยป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขพฤติกรรมของเด็ก เช่น ตำรวจ กรมประชาสงเคราะห์ สถานสงเคราะห์ สื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ ซึ่งสามารถกระทำได้ ดังนี้

(1) ส่งเสริมการศึกษาของผู้ปกครองให้ดีขึ้นและทั่วถึง

(2) กวดขันตรวจตราความประพฤติของ เด็กโดยเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
เช่น ตำรวจ สารวัตรนักเรียน

(3) ส่งเสริมประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับเด็กให้มากขึ้น
เช่น สถานสงเคราะห์

(4) ควบคุมการจัดรายการวิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ และสื่อต่าง ๆ
ที่ขัดต่อศีลธรรม

(5) ส่งเสริมพฤติกรรมที่น่ายกย่องให้เป็นที่ยอมรับมากขึ้น
และในการนำผลการวิจัยไปใช้ ผู้ที่เกี่ยวข้องควรคำนึงถึง ภัย สภาพแวดล้อมของสังคมในปัจจุบัน
เพื่อให้มีการปรับปรุงวิธีการในการป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไขให้เหมาะสม เพื่อที่จะได้บุตรที่ดี
ของครอบครัว นักเรียนที่มีความประพฤติที่เหมาะสมและพลเมืองที่ดีมีคุณภาพของสังคมในยุคโลกา-
วัตต่อไป

5.2.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.2.2.1 จากการที่ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ทำให้ทราบว่า
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของแต่ละโรงเรียนส่วนมากแล้วเป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียน
นั้น ๆ อย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จึงควรมีการศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคลหรือเป็น
กลุ่มในเรื่องนี้แบบระยะยาว เพื่อที่จะได้มองเห็นภาพการพัฒนามโนภาพแห่งตน การรับรู้การอบรม
เลี้ยงดู และการมีพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชัดเจนยิ่งขึ้น

5.2.2.2 เพื่อให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติมในรายละเอียดของนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าว-
ร้าว ควรมีการศึกษาความต้องการในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านกิจกรรม ด้านการเรียน กลุ่มเพื่อน
ครอบครัว หรือทัศนคติต่อครูแบบระยะยาวอย่างต่อเนื่อง เพื่อศึกษาแรงจูงใจที่อาจเกี่ยวข้องกับ
พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน โดยเปรียบเทียบกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไป

5.2.2.3 เพื่อปรับปรุงแก้ไขวิธีการอบรมเลี้ยงดู จึงควรมีการเปรียบเทียบการ
รับรู้การอบรมเลี้ยงดูระหว่างพ่อแม่ ผู้ปกครองกับบุตรว่าแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร